

Hogyan kerüljük el a Magyar Péter-kétharmadot?

[Gazda Albert](#)

[vélemény](#) 2025. július 5. 7:09

- Orbán Viktor bukásra áll, de mit találhat ki a Pride után, hogy elkerülje ezt?
- Tényleg van esélye Magyar Péternek a kétharmadra is?
- Egyáltalán, meg kellene ezt akadályozni, vagy söpörje el a rezsim írmagját is gyökerestül?
- Megint van valami, amiben egyezhetnek a Fidesz és pl. a DK érdekei?
- Karácsony Gergely mint új nemzeti hős beleköphet a Magyar-levesbe?

Nagyon sokan aligha emlékeztek a három évvel ezelőtti gyermekvédelmi – kevésbé fideszes olvasatban: homofób – [népszavazásra és eredményeire](#) a maguk részletességében, de hát nem is volt oka a szélesebb közönségnek, hogy emlékezzen ezekre. Lényegében a Fidesznek sem volt fontos, akkora diadalt számára sem hozott, hogy büszke legyen rá: érvénytelen volt azzal együtt, hogy akik szavaztak, azok többsége úgy íkszelt, ahogy Orbán Viktor akarta. Papírforma volt, mert hát mit lehetne válaszolni olyan kérdésekre, mint pl. ez: támogatja-e ön, hogy kiskorú gyermekek számára nemi átalakító kezeléseket népszerűsítsenek?

Néhány nappal minden idők legnagyobb-legnépesebb-legsikeresebb Budapest Pride-ja után, amikor ki kell valahogy találni a narratívát, ami megszépíti a súlyos vereséget, hivatkozási alapnak mégis jól jön. Lehet emlegetni a 3,6-3,7 millió nemet, skrupulusok nélkül összeszámolva LMBTQ-t, szabadságot, szerelmet, pedofiliát. Hogy érvénytelen referendumra hivatkozni nemhogy nem elegáns, de alkotmányosságilag sincs rendben, nos, az bagatell.

Volt azonban annak a népszavazásnak egy látszólag másodlagos, ám valójában jóval elsődlegesebb szerepe is. Korántsem mellékes, hogy a parlamenti választásokkal egy időben tartották. Ezt kettős céllal tették. Egyrészt azért, hogy minél magasabb legyen ezen is a részvétel – országgyűlési választásokra mindig többen mennek el, mint bármilyen népszavazásra –, másrészt abból a megfontolásból is, hogy a „gyermekvédő” „nem”-ekből minél inkább profitáljon a Fidesz, a párt képviselőjelöltjeivel karöltve. Evidencia, hogy a választók zöme egy irányba szavaz, egy a párt, egy a jelölt, egy a zászló – és ha Orbán Viktorral értek egyet négy népszavazási kérdésben, miért ne szavaznák rá? Jó, lehet, hogy radikálisabb vagyok – azaz a Mi Hazánk a pártom –, ebből adódott a néhány százezres különbség. De az újabb kétharmadban bizonyos, hogy benne volt a referendum járulékos hatása is.

Orbán Viktor miniszterelnököt „kérdezi” Gönczi Gábor „riporter” a Tv2 stúdiójában

Erről nem megfélemezve célszerű értelmezni azt is, amikor Lázár János Lázárinfó-miniszter bedobja, [ügydöntő népszavazás is lehet Ukrajna uniós csatlakozásáról](#). Sikert elérni, hogy a magyar emberek többsége utálja a háború sújtotta országot zelenszkijestül. Hogy mennyien „szavaztak” orbánistán a Voks 2025-nek nevezett hogyishívják alkalmából, az majdhogynem mellékes, fontosabb, hogy mit mérnek a Rogán-művek. Bár szám szerint nem tudjuk, nyilván xenofób gyűlölködést, különben nem pörgetnék ekkora vehemenciával a kampányt – [újabbán a kéttojasos verzióját is](#) –, és markánsabban lenne ukránpárti Magyar Péter is. Más kérdés, hogy Ukrajna-ügyi népszavazást lehet-e rendezni alkotmányosan, vagy sem. Idővel kiderül.

Különbség, hogy 2025 közepén nem úgy tűnik, hogy az lenne a nagy kérdés jövő tavasszal, hogy lesz-e újfent alkotmányozó többsége Orbán Vikornak. Ellenkezőleg, most azon kezdenek dilemmázni a politika iránt érdeklődők, hogy vajon Magyar Péternek lesz-e.

Innentől a cikk csak a Kör tagjainak olvasható.

Már [meg is jelentek az első újságcikkek](#), amelyek ezt járják körbe. Sőt [indulnak az első kampányok is](#), amelyek ezt lennének hivatottak megakadályozni.

A tendenciák abba az irányba mutatnak, hogy kevesebb, mint háromszáz nap – hogy pontosan mennyi, azt a Tisza-elnök közösségi oldalán nyomon lehet követni – múlva borulhat minden. Mióta helyet cserélt az első és a második, a különbség [folyamatosan nő közöttük](#). Ha minden így folytatódna, tényleg rendszerváltásra kellene számítanunk.

Magyar Péter Tisza-elnök 2025. március 15-én

Fotó: Németh Dániel/444

Az országgyűlési választásokra vonatkozó jogszabályok piszkálgatása eddig a Fidesznek kedvezett, alkalomról alkalomra úgy alakították azokat, hogy minél nagyobbat nyerjen az, aki nyer. De nem volt vitás az sem, hogy a rendszer nem név szerint Orbán Vikort jutalmazza – hanem a mindenkori győztest.

Ám annyira nem ildomos előreszaladni, hogy kijelentsük: Magyar Péter máris ihat a medve bőrére, vagyis készülhet az alkotmányozásra.

Egyelőre elég arra figyelni, hogy a még meglévő kétharmados többsége birtokában hozzányúl-e a Fidesz a szabályokhoz, hogy arányosabb választási rendszert alakítson ki. Egyszerű: ha megteszi, az azt fogja jelenteni, hogy vereségre készül. Kétélű fegyver ez is.

Orbán Viktor és a fideszesek szerencséje, hogy a Magyar-kétharmad megakadályozása nem csupán nekik fontos, és nem is csak a Demokratikus Koalíciónak.

Rengetegen fognak még spekulálni ezen az elkövetkezendő hónapokban. Kemény dió. Mindenesül elsöpörni az Orbán-rendszert az összes politikai, jogi-alkotmányjogi, gazdasági leágazásával egyetemben feles alapon gyakorlatilag lehetetlenség. De odaadni az ország kétharmados kulcsát pótkulcsostul valakinek, aki az imént jött a Fideszből – gondolom, nem gyalog –, annyira talán megint csak nem veszélytelen.

Történetesen egy olyan embernek, aki – [ebből a szempontból tényleg](#) Volodimir Zelenskijhez hasonlóan – nem annyira a saját kvalitásainak, tisztességének, elképzeléseinek, programjának hála lett idol egyik pillanatról a másikra, hanem azért, mert

jókor volt jó helyen. Akkor, amikor az embereknek épp annyira lett elégük mindenből – az uralkodóból, a régi ellenzékéből, a komplett politikai elitből –, hogy megmozduljon a föld.

Karácsony Gergely a Budapest Pride-on 2025. június 28-án
Fotó: Bankó Gábor/444

Hogy Magyar Péter is helyettesíthető, azt pont a Pride mutatta meg. A Tisza ez ügyben a távolból óvatoskodó elnöke „helyett” Karácsony Gergely főpolgármester állt bele a történetbe, és akkorát nyert, hogy az a Holdról is látszott. És ezzel – akár akarta, akár nem – kesztyűt dobott Magyar Péter elé is.

Talán akarta. Különbömiért mondott volna ilyet a múlt szombati beszédében: „Mi, akik itt vagyunk, jobban szeretjük a közös értékeinket, a szabadságot és a szolidaritást, mint amennyire megvetjük az ezeket aláásó hatalmat. Ezért nekünk nem mindegy, hogy mi lesz a választás másnapján. Mi nem fogunk akárkire szavazni a hatalom ellenében. Azt fogjuk támogatni, akitől joggal várhatjuk, hogy olyan hazát akar építeni, amely mindannyiunk közös otthona lesz.”

Amikor a fideszesek arról delirálnak, hogy bejött Orbán Viktor mesterterve, és a komplett ellenzék azonosult-összemosódott a pride-osokkal – akiket úgymond 3,6-3,7 millió magyar elutasít –, az badarság. Valójában maximum annak örülhetnének a történetek ürügyén a kormányoldalon, ha Karácsony és a liberális-baloldali magyarok még abszolút létező közössége, akiknek a huszáros Magyar Péter csak jobb híján jó, vérszemet kapnának, és arra jutnának, hogy mégiscsak nekik kellene megcsinálniuk a forradalmat személyesen.

Lesznek még álmatlan éjszakáik nekik is a probléma súlya alatt. Ahogy mindenki másnak is az összes táborban. Sose volt bonyolultabb a matek, és sose voltak dilemmábbak a demokratikus dilemmák, mint napjainkban. És ez innentől egyre csak fokozódhat.